

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg finder ingen anledning til ved lovforslagets anden behandling at gå ind i en diskussion med det ærede medlem hr. Alfred Jensen om de udenrigspolitiske og forsvarspolitiske betragtninger, han anførte. Naturligvis må enhver i denne sal være enig med det ærede medlem, når han udtaler, at den bedste måde at sikre civilbefolkningen på er at afskaffe krigen. Men når der så skal tales om, hvorledes dette mål nås, er det måske ikke lige så let at opnå enighed.

Jeg takker udvalget for godt samarbejde under lovforslagets behandling. Selvom det er en temmelig omfattende lov, der kræver betydelige undersøgelser, er arbejdet gennemført ret hurtigt, men tillige gennemført meget omhyggeligt og grundigt. Jeg takker for den enstemmige indstilling om lovforslagets gennemførelse her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget, § 2, således ændret, og §§ 3—28

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om visse domfældtes generhvervelse af rettigheder.

(Lovforslaget findes i tillæg A, sp. 7115; fremsættelsen findes i tidenden sp. 4081).

Hækkerup: I den udførlige tale, hvormed den højtærede justitsminister fremsatte dette lovforslag om visse domfældtes generhvervelse af rettigheder, sagde den højtærede justitsminister — jeg beder om tilladelse til et kort citat, det står sp. 4084 i folketings-tidende —

„Nej! skal resocialiseringen lykkes og gennemføres på en måde, som også kan vinde forståelse efter den jævne mands retsfølelse, så må der skæres igennem og anlægges et videre syn på hele dette problem om de straffedes tilbagevenden til det borgerlige samfund.“

Og ministeren fortsatte med at sige, at det rationelle ville være at søge gennemført en ændring af de almindelige regler om rettighedsfortabelse som følge af straf.

Jeg vil i den anledning gerne sige, at denne

betragtning er mit parti ganske enig i, og jeg vil tilføje, at jeg for mit vedkommende langt ville have foretrukket, om den højtærede minister havde fundet det muligt allerede nu at fremsætte et lovforslag om ændring af de almindelige regler om rettighedsfortabelse som følge af straf.

Jeg har med megen interesse hørt og læst de bemærkninger, den højtærede minister fremsatte om dette emne, og jeg tror ikke, der kan blive uenighed om, at den højtærede minister har ret i, at den danske lovgivning på dette område ikke alene er meget streng; men formentlig også er for streng. Jeg tror, at der i mit parti vil være enighed om, at man med fordel kunne overveje, om ikke det var rigtigt at gennemføre den svenske linie, hvorefter rettighedsfortabelse aldrig følger af straf, bortset fra ganske enkelte undtagelsestilfælde. Derfor afventer vi i mit parti med interesse det udkast, den permanente straffelovskommission arbejder med — og jeg forstår, at dette udkast er på trapperne.

Den højtærede minister har imidlertid ikke ment at kunne afvente fremsættelsen af det generelle forslag. Jeg tør måske gøre den bemærkning, at baggrunden for fremsættelsen af det foreliggende forslag delvis er politisk-taktisk. Jeg støtter dette på, at den højtærede minister i sin fremsættelsestale henviste til forhandlingen i landstinget den 10. februar i år — en forhandling, der var fremkaldt af et spørgsmål af landstingsmand Elmquist til den daværende justitsminister. Den højtærede minister citerede herfra en udtalelse af det ærede medlem hr. Elmquist, hvorefter der bag hans ønske om en fuldkommen amnesti for personer; omfattet af loven af 1947, skulle stå såvel partiet venstre som det radikale venstre. Nu tør jeg måske gøre den bemærkning, at landstingsmand Elmquist alene havde taget det fynske venstre i ed; det bør vel derfor være denne behandling forbeholdt at vise, om de to partier helt står bag dette ønske.

Jeg minder om, at den daværende justitsminister afviste dette forslag og gjorde det med nøjagtigt den samme begrundelse, hvormed den højtærede minister nu fremførte sit principale syn på denne sag, og jeg føjer til, at hvis det foreliggende forslag gennemføres, vil landstingsmand Elmquist have fået sit ønske opfyldt i fuldt mål. Men udover denne taktisk-politiske begrundelse forstår jeg, at den højtærede minister har en række saglige grunde til nu at fremsætte dette forslag.

Justitsministeren nævnte i sin fremsættelsestale, at de sønderjyske forhold krævede